

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς ὀρθοδοξίας

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 29 Ἰουνίου 1953 (Π.Ο.Η.) "Ἔτος Ζ'. Ἀριθ. 158—Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ "Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Ἐξάμηνες δραχ. 15.000—"Ἐτησίᾳ δραχ. 80.000 "Ἐξωτερισμοῦ: "Ἐξάμ. δολ. 2.—"Ἐτησίᾳ δολ. 4
--	--

Α Π Α Ν Τ Ι Η Σ Ι Σ

Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας περὶ διαλύσεως τῆς Μονῆς Κερατέας

Ὁ ἡμερήσιος Τύπος ἀνέγραψε κατ' αὐτὰς τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας μίαν πρᾶξιν, καθ' ἣν μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐν τῇ Συνόδῳ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκτρόπων τῆς Γυναικείας Μονῆς τῆς Κερατέας ἐνεκρίθη, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις καὶ ἡ δήμευσις τῆς ἀκινήτου περιουσίας Αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, παρ' οὗ ἐζητήθη ἡ ἐνέργεια τῶν δεόντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον παρέπεμψε ταύτην εἰς τὸν νομικὸν Σύμβουλον πρὸς μελέτην καὶ γνωμοδότησιν αὐτοῦ.

Πρὸ παντός σχολίου ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης θεωροῦμεν ἐπ' ἀνάγκῃ νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ διαρκὴς Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας εἶχεν ἀρμοδιότητα νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τῆς ἐν λόγω Μονῆς, πολλῶ δὲ μᾶλλον νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διάλυσιν καὶ τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας αὐτῆς.

Ἡ Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας δικαιούται νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις διὰ τὰς Μονὰς, τὰς ὑπαγομένας ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἐξάρτησιν Αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Κερατέας, ὡς καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι Μοναὶ τῶν Παλῆτων δὲν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὡς διακόψασαι πᾶσαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῆς λόγω Ἐκκλησιαστικῆς διαφωνίας συνετεῖα τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας. Διὰ τὴν καινοτομίαν ταύτην οἱ Παλαισημερολογῖται ἐγγράφως ἐδήλωσαν, ὅτι ἀπέσχισαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν. Διότι καὶ Αὕτη ἀπέσχισθη ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ τῆς ὡς ἄνω καινοτομίας εἰσαχθείσης ἀνευ Πανορθοδόξου Συνόδου.

Συνεπῶς ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία οὐδὲν κέκτηται ἐκκλησιαστικὸν καὶ νόμιμον δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν Μονῶν, αἵτινες ἰδρύθησαν μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν παλαισημερολογιτῶν Ἀρχιερέων καὶ ἐπροκίσθησαν, οὐχὶ διὰ τῶν ἐράνων καὶ τῶν δωρεῶν τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἰδίων περιουσιῶν τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Μοναζουσῶν.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία δὲν δικαιούται νὰ ἐπεμβαίῃ διὰ τοὺς χριστιανούς καὶ τὰς Μονὰς τῶν ἑτεροδόξων καὶ τῶν ἐξ Αὐτῆς ἀποσχισθεισῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν καινοτομησασῶν εἰς τὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ τῆς θείας λατρείας.

Κατὰ ταῦτα πᾶσα ἐπέμβασις καὶ ἀπόφασις τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν παλῆτων καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν Μονῶν εἶναι παράνομος καὶ ἔξω τοῦ φιλελευθέρου πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, εἰπόντος ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν κτλ. καὶ παράβασις θεμελιωδῶν Διατάξεων τοῦ Συντάγματος, τοῦ σεβομένου τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ πολίτου, ὡς ἱερὰν καὶ ἀπαράβιαστον.

Μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐρχόμεθα νὰ σχολιάσωμεν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόφασιν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας. Ἡ Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὡς ἀφορμὴν διὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀπόφασιν Αὐτῆς, ἔλαβε τὰ ἐσχάτως χώραν λαβόντα ἔκτροπα ἐν τῇ Μονῇ τῆς Κερατέας. Ἀλλὰ τῆς ἐξετάσεως τούτων ἐπελήφθη ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ἥτις μετὰ μακρὰν ἀνάκρισιν καὶ διαδικασίαν, διαπιστώσασα ταῦτα, ἐπέβαλε καὶ τὰς ἀναλόγους ποινικὰς κυρώσεις εἰς τοὺς ἠθικῶς ὑπευθύνους τῶν ἐκτρόπων τούτων. Ἡ Πέραν τούτου οὐδὲν κέκτηται δικαίωμα, οὔτε ἡ Ἐκκλησία

ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ Πολιτεία νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, ἐν ἣ Μονάζουν ἄνω τῶν τριακοσίων Μοναχῶν, οἵτινες, οὐδείς ὑπάρχει λόγος, οὔτε Ἐκκλησιαστικός, ἀλλ' οὔτε καὶ πολιτικός, νὰ στερεθῶσιν, ἐξ αἰτίας ὀλίγων ὑπευθύνων, τῶν ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς περιουσίας των καὶ τῆς ἐφ' ὅρου ζωῆς παρμονῆς των εἰς τὸν οἶκον τῆς Μετανοίας αὐτῶν.

Διότι, ἂν ληφθῇ ὡς βάσις τῆς διαλύσεως ἡ ἀρχὴ αὕτη, τότε δεόν νὰ διαλυθῇ καὶ πᾶσα Μονὴ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὡς καὶ πᾶν εὐαγὲς καὶ φιланθρωπικὸν ἴδρυμα, εἰς ᾧ ἤθελον τυχόν ἀποδειχθῇ, μετὰ αὐστηρὰν Κρατικὴν ἔρευναν καὶ ἀνάκρισιν, ὅτι οἱ ἰθύνοντες καταχρῶνται τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ἐκμεταλλεῖν τὸν θεάρεστον καὶ φιλανθρωπικὸν σκοπὸν αὐτῶν. Οὐδείς δὲ νόμος, οὔτε Ἐκκλησιαστικός, οὔτε πολιτικός διεκελεύει νὰ τιμωροῦνται ἐξ ἀφορμῆς ὀλίγων ἐνόχων καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν συμβιούντων ἀθῶων, οὐδὲ ἡ κατάχρησις δύναται νὰ ἄρῃ καὶ νὰ καταργήσῃ τὴν χρῆσιν κατὰ λογικὸν τι ἀξίωμα, καὶ μίαν σοφὸν καὶ δίκαιον ἀπόφθεγμα.

Ὅντως, ἂν ὑπῆρξαν καὶ εἰς τὴν γυναικεῖαν Μονὴν τῆς Κερατέας καταχραστὰ καὶ ἐκμεταλλεῖν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, τούτους μετὰ μακρὰν διαδικασίαν ἀνακαλύψασα ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ἐτιμώρησε καὶ ἐκτίουσιν οὗτοι εἰσέτι τὴν ποινὴν των εἰς τὰς φυλακάς.

Ἄλλ' εἰς τί ἔπταισαν οἱ ἄλλοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχαὶ περὶ τοὺς τριακοσίους τὸν ἀριθμὸν, οἵτινες ἀφιέρωσαν τὰς περιουσίας αὐτῶν, καὶ ἔχυσαν ἐπὶ τριανκονταετίαν ὅλην τὴν ἰδρώτα τοῦ προσώπου καὶ τὸ αἷμα τῆς καρδίας των μετὰ τὸν θεάρεστον σκοπὸν νὰ ἐγκαταβιῶσωσιν εἰς τὴν Μονὴν ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἐπ' ἐλπίδι νὰ τύχωσι τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς;

Εἰς τί λέγομεν ἔπταισαν τὰ ταλαίπωρα ταῦτα καὶ ἄθωα πλάσματα καὶ θύματα, ἵνα μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Μονῆς καὶ τὸν ἀγόσιον νοσησιμὸν τῆς περιουσίας αὐτῶν ριφθῶσιν εἰς τοὺς πέντε δρόμους καὶ καταστῶσιν ἔρμαιοι πάσης τυχόν ἠθικῆς προσβολῆς, καὶ περίγελως τῆς κοινωνίας, διασυρομένου οὕτω ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν τοῦ τιμημένου ράσου, καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱερὰν ιδιότητα τοῦ Μοναχοῦ καὶ τῆς Ἀγγελικῆς πολιτείας αὐτοῦ εἰς τὰ ὅμματα τοῦ Κοινοῦ;

Ἐλέχθη, ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρὸς πρόληψιν τούτου, θὰ φροντίσῃ νὰ μεταφέρῃ τούτους εἰς τὰς ἰδίας Αὐτῆς Μονάς, ὅπως συνεχίσουν τὸν Μοναχικὸν βίον αὐτῶν, ἀλλ' αἱ Μοναὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἀκολουθοῦσι τὸ παλαιὸν ἐσροτολόγιον, ἀδυνατοῦσι νὰ συντηρήσωσι καὶ τοὺς ἐλαχίστους ἐναπομείναντας Μοναχοὺς αὐτῶν, συνεπεία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας

ὕπερ τῶν ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε Κρατικῶν Ἀρχῶν. Ἀλλως τε τὴν τοιαύτην μετακόμισιν αὐτῶν εἰς Μονάς τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας δὲν πρόκειται νὰ δεχθῶσιν οἱ Μοναχοὶ καὶ Μοναχαὶ τῆς Μονῆς Κερατέας, διότι, λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης Ἐκκλησιαστικῆς διαφωνίας, συνεπεία τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, δὲν δύνανται οὗτοι νὰ ἐκκλησιασθῶσι καὶ νὰ συμπροσευχηθῶσι μετὰ τῶν ἀκολουθούντων εἰς τὴν λατρείαν αὐτῶν τῶν Γρηγοριανῶν ἡμερολόγιον. Τοῦτο καλῶς γνωρίζουσι καὶ οἱ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν τῆς διαλύσεως Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ προβάλλουσι τὴν πρόφασιν ταύτην, ἵνα δικαιολογήσουν τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἀντισυνταγματικὴν ἀπόφασιν τῆς διαλύσεως τῆς Μονῆς, καὶ τὸν σφετερισμὸν τῆς ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς.

Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ὁ Ἀρμόδιος Ὑπουργός, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐκνόμου ταύτης καὶ παρατόλμου ἀποφάσεως μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν πεφωτισμένην ἀντίληψιν καὶ τὴν ἀνωτέραν νομικὴν μόρφωσιν, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ καταστῇ οὕτω καὶ οὗτος συνυπεύθυνος μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ μίαν παρανομίαν καὶ ἐξώφθαλμον ἀδικίαν ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς θείας δικαιοκρασίας. Εὐτυχῶς ὅτι δὲν θὰ θελήσῃ νὰ πράξῃ τὴν ἀδικίαν ταύτην ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, διότι οὗτος ἀποτελεῖ ἔγκριτον στέλεχος τῆς λαοπροβλήτου Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐνδοξωτάτου Στρατάρχου, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου πάλλει ὁ ὀρθόδοξος καὶ ἐθνικὸς παλμός.

Διὸ καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ δικαιούται ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός νὰ πράξῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶνε, νὰ βάλῃ μίαν τάξιν καὶ μίαν καλὴν διεύθυνσιν καὶ Διοίκησιν τῆς Μονῆς, διατάσων τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς Ἡγουμένου διὰ τοὺς ἄρρενας Μοναχοὺς, καὶ μίαν Ἡγουμένην διὰ τὰς Μοναχὰς ἐκ τῶν τιμιωτέρων καὶ ἱκανωτέρων Μοναχῶν τῆς ἰδίας Μονῆς, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν τυχόν ἐν τῷ μέλλοντι παρεκτροπὴν. Τοῦτο καὶ μόνον δύναται νὰ ἀποσοβήσῃ ὅλας τὰς κακὰς καὶ ἀπευκτέας συνεπείας, ἃς μοιραῶς θὰ συνεπαγάγῃ ἡ βίαια διάλυσις καὶ ἀπαλλοτριώσις τῆς κτηματικῆς περιουσίας αὐτῆς πρὸς ὄφελος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἢ τοῦ Κράτους.

Τοῦτο, ὅτι θὰ πράξῃ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, οὐ μόνον τὸ ἐλπίζομεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πιστεύομεν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἐνὸς τὴν πεφωτισμένην ἀντίληψιν αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ Κυρίου πρωθυπουργοῦ, ὅστις δυνάμει συμβολαίου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπανορθώσῃ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ νὰ κατοχυρώσῃ τὴν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολίτου.

Ἡ Σύνταξις

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον ἐκθέτον τὴν οδοίαν τοῦ Παλ)κοῦ ζητήματος καὶ συγχρόνως ἐπισημαίνον τοὺς ἐγκυμονομένους κινδύνους ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ διωγμοῦ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχην
κ. Α. ΚΑΠΑΓΓΟΝ

Ἐνταῦθα

Στρατάρχα,

Ὁ κατώτερος Κλήρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (Παλαιοσημειολογικῶν ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς κάτωθι υπογεγραμμένης ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ διαμενόντων Κληρικῶν μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας ἀπευθύνεται διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος πρὸς Ὑμᾶς, τὸν ἑνδοξον Στρατάρχην καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι θὰ τύχῃ οὐχὶ μόνον τῆς εὐμενοῦς ἀκροάσεως Ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον, οἱ Κυβερνῶντες τὴν Πατρίδα ἡμῶν, τὴν περιδοξον αὐτὴν χώραν ποτὲ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐλευθεριῶν, ἀρνούνται τὴν ἀναγνώρισιν εἰς ἡμᾶς, κατὰ τρῶπον ἀνεξήγητον καὶ ἀδικαιολόγητον.

Ἐνδοξε Στρατάρχα,

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ζῶντος Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν καὶ τὴν προστασίαν τῆς υπερμάχου Στρατηγοῦ, τῆς Πανυμνήτου Θεομήτορος, ἐστήσατε τρόπαια τῆς νίκης κατὰ τοῦ Συμμοριτισμοῦ, ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων, ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς πίστεως καὶ Πατρίδος, ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Θρησκευτικῆς Συνειδήσεως καὶ τῶν τιμῶν ἰδανικῶν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους.

Εἰς τὸν Ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα δὲν ὑπῆρξαμεν καὶ ἡμεῖς ἀμέτοχοι τόσοι εἰς αἷμα ὅσον καὶ εἰς πνεῦμα. Ὡς κλήρος ἐθνικόφρων ὑπῆρξαμεν συμπαραστάται καὶ ἐμψυχῶται μετὰ τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν καὶ οἰκείων ἡμῶν, εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἱερὸν ἀγῶνα, συμφώνως πρὸς τὴν ἀποστολὴν τὴν ἱστορικὴν, τὴν ὁποίαν ἔσχεν ὁ ἱερὸς Κλήρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ ὑπὸ δουλείαν διατελοῦντι ἢ κινδύνῳ ἡμετέρῳ Ἑθνῷ.

Ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ὁ εὐσεβὴς κληρικὸς ὁ ἐμπνευστὴς καὶ καθοδηγητὴς τοῦ πιστοῦ λαοῦ εἰς τὸ Ἱερὸν καθήκον, ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐλευθεριῶν τῆς Πατρίδος.

Τούτου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὸ ἔργον ὑπάρχοντες οἱ συνεχισταὶ καὶ οἱ συμπαραστάται τῆς Ὑμετέρας ἐνδοξότητος εἰς τὸ ἔπος τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι.

Καὶ ὅμως ἀντὶ νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιόν μας, καὶ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἡμᾶς ὁ ὀφειλόμενος ἔπαινος καὶ ἡ τιμὴ εἰς τοὺς ἐργαζομένους τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, τῆς χειμαζομένης Ὁρθοδόξου ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος, ἐδρέψαμεν ἀπὸ

τοὺς Κυβερνῶντας τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἄρχοντας πολιτικούς, θλίψεις καὶ στενοχωρίας, διωγμοὺς καὶ ταλαιπωρίας, ὡς ἐὰν εἴμεθα ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ φίλης Πατρίδος!

Δυστυχῶς ἡ ἐπίσημος λεγομένη Ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἀγομένη συμφέροντος, παρέστησεν ἡμᾶς ὡς παραπλανῶντας δῆθεν τὸν Λαόν, ὡς σχίζοντας τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, ὡς τάχα ἐγκληματοῦντας κατὰ τῆς Ἐθνικῆς ὑποστάσεως ἡμῶν! Ἡ δὲ Πολιτεία ἀνεξέταστος παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν τοῦ δικαίου, παρὰ τὴν βασικὴν διάταξιν τοῦ Συν)τος, τὴν καθιεροῦσαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἔδιδε τὸν χωροφύλακα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ παρανομοῦντος Ἐπισκόπου, διὰ νὰ μᾶς καταδιώξῃ, νὰ μᾶς προφυλάκισῃ, νὰ μᾶς διαπομπεύσῃ!

Καὶ οὕτως ἡ Πολιτεία διὰ τῆς ἐθελοδοῦλου καὶ παραδόξου στάσεως αὐτῆς, ἔναντι τῶν παρανόμων καὶ ἀντισυνταγματικῶν καὶ ἀντιεναγγελικῶν, ἀξιώσεων τῆς Κρατοῦσης Ἱεραρχίας, τὰ Γνησιώτερα τέκνα τῆς Πατρίδος διώκουσα, καταργεῖ μὲν τὴν συνταγματικὴν ἀνωτέραν διάταξιν διὰ τοῦ ἔργου της, δημιουργεῖ δὲ τὴν ἐντύπωσιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὅτι Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ ὅτι τοῦναντίον τὸ Κράτος τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαρέτου θελήσεως τῶν Παλῶν τοῦ Μεσοσαῖωνος, ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι δυστυχῶς, συνεχίζεται! Καὶ τότε ποῖον τὸ κέρδος ἀπὸ τῶν αἱμάτων, τῶν ἀφθόνως ἐκχυθέντων προσφάτως ὑπὲρ τῶν Ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐνδοξε Στρατάρχα

Εἴμεθα Κληρικοὶ μὲ συνίδησιν τῶν Ἐθνικῶν μας καὶ ὀρθοδόξων Ἐκκλησιαστικῶν Χριστιανικῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, ἀπέναντι τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τῆς εὐλογητῆς Τριάδος, τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ Ἑθνους ἡμῶν.

Ὡς τοιοῦτοι σεβόμεθα καὶ ἀκολουθοῦμεν τὰς σεπτὰς τῆς Ὁρθοδοξίας παραδόσεις καὶ τὸ Πάτριον αὐτῆς ἑορτολόγιον, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπίσημος θεωρουμένη Ἐκκλησία ἀντικανονικῶς καὶ αὐθαρέτως ἀπέβαλε παρὰ τὰς κυρώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλουν οἱ θεοφόροι Πατέρες καὶ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι διὰ τοὺς ἀθετοῦντας καὶ τὴν τυχοῦσαν τῆς Ἐκκλησίας Παράδοσιν.

Τὸ ζήτημά μας εἶναι καθαρῶς Ἐκκλησιαστικόν. Τὸ ἑορτολόγιον τὸ πάτριον, τὸ ὁποῖον σεβόμεθα ὡς Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἀποτελεῖ καὶ εἶναι μέρος τοῦ περιεχομένου τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν συνειδήσεως, τῆς ὁποίας τὴν ἐλευθερίαν κατοχυρώνει, μὲ τὸ γράμμα αὐτοῦ, τὸ ὑφιστάμενον Σύνταγμα, καὶ τὴν ἐπιβάλλει καὶ ὁ Ο.Η.Ε. διὰ τῆς κυρωθείσης ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ διατάξεως τοῦ ὁργανισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχει καὶ ἡ Ἑλλάς.

Πῶς δύναται ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ ἀνέχεται περαιτέρω τὸ κλείσιμον τῶν Ἱερῶν μας Ναῶν, τὸν διωγμὸν παντὸς κληρικοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ὁρθοδοξίας; Πῶς δύναται ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ δίδῃ τὸν χωροφύλακα εἰς τὸν παρανομοῦντα Ἐπίσκοπον, διὰ νὰ συλλαμβάνῃ κατὰ θέλησιν τὸν ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς ἐξορίξῃ, ἢ νὰ ἀποσχηματί-

ξη, ἡ φυλακίξη, ἡ νὰ παραπέμψῃ εἰς δίκην καὶ νὰ μᾶς καταδικάξῃ, ἀνευ ποινικοῦ τινος παραπτώματος, διὰ λόγους ἐκκλησιαστικούς;

Ἔως πότε θὰ συνεχίζονται Κύριε Πρωθυπουργέ, αὐτοὶ οἱ βασιβουλίσκοι; Ἔως πότε θὰ παρατείνεται ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάσταση, τὴν ὁποίαν δημιουργοῦν Ἐπίσκοποι νεωτερισταί, ἀποτελοῦντες Κράτος ὑπεράνω τοῦ ὑφισταμένου Κράτους, διὰ τῶν ἐκνόμων ὡς ἄνω ἐνεργειῶν τῶν;

Δὲν ζητοῦμεν νὰ μᾶς λύσῃτε τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶνε καθαρῶς Ἐκκλησιαστικόν, καὶ τοῦ δικαίου θὰ ἐπιληφθῇ ἐν καιρῷ ἡ ἀρμοδία Πανορθόδοξος Σύνοδος.

Ζητοῦμεν μόνον νὰ παύσῃ ὁ χωροφύλαξ νὰ μᾶς ἐνοχλῇ εἰς τὰ καθαρῶς θρησκευτικὰ μᾶς καθήκοντα, νὰ μᾶς ἀνοιχθοῦν οἱ Ἱεροὶ μᾶς Ναοὶ καὶ νὰ παύσουν οἱ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ μᾶς δικάζουν ἀν-αρμοδίως ἐπὶ καθαρῶς Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ὡς εἶναι τὸ ἐροτολόγιον.

Ἡ Ἱεραρχία δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὰ μέτρα καθ' ἡμῶν, ἐὰν νομίσῃ, ὅτι διαπράττομεν ἀδίκημα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας· διότι δὲν πειθαρχοῦμεν εἰς τὰ νεωτερικά κελεύσματα αὐτῆς. Ἡμεῖς ὁμῶς πειθαρχοῦντες εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θεσπισθέντα διὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἀνατολικῇ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ διεκόψαμεν κανονικῶς πᾶσαν κοινωνίαν μετὰ τῶν νεωτερίζοντων Ἱεραρχῶν. Ἐνδοξε Στρατάρχα

Εὐελπιστοῦμεν εἰς τοῦτο τὸ δίκαιον αἶτημα ἡμῶν, ὅτι θὰ εὐρωμεν κατανόησιν· καὶ ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, τῆς ὁποίας ἀπολαύουσιν δυστυχῶς, οἱ διάφοροι τῆς Ἀγιοτατίας ἡμῶν πίστεως καὶ Πατρίδος ὑπονομευταί, αἰρετικοὶ καὶ πεπλανημένοι.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Ταπεινοὶ Εὐχέται καὶ εὐπαιθέτατοι

† Ἀρχιμανδρίται: Ἀνάκμος Παπᾶς, Παρθένιος Σκουρλῆς, Ἰλαρίων Οὐζουνόπουλος, Ἀρτέμιος Ξενοφωνταίνος, Εὐγένιος Λεμονῆς, Ἀρτέμιος Ναδαράκης, Εὐγένιος Κλαυδιανός, Δανιὴλ Μπούρας, Γερμανός Ἀθανασίου, Ἀντώνιος Κουτσογιάννης, Νήφων Ἀστυφίδης, Παντελεήμων Τσαλούλης, Μερόκουριος Καλοσκάμης, Παῖσιος Εὐθυμιάδης, Λεξένιος Πάστρας, Ἱερομ. Γρηγόριος Παπαβλάχος, Ἰωάννης Μανιδάκης Παῖσιος, Φιλοκαλιότης Ἱερομόναχος, Πανάρετος Πετρίδης, Πρ. Κων. Παπαντωνίου Πρεσβ. Σωτήριος Τσόγας οἰκονόμος πρεσβ. Στυλ. Παπαδόπουλος, Ἀνδρέας Κωνσταντινᾶκος.

ΜΑΣ ΟΜΙΛΕΙ Ἡ ΕΠΑΡΧΙΑ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΑΡΘΡΑ

Θέλουν νὰ λάβουν μίαν ἰδέαν ὅσοι ἐκ τῶν συγχρόνων Ἰουλιανῶν ἐπιβουλευόνται καὶ μὴ χανῶνται τὴν διάλυσιν τῶν Παλαιοσημερολογικῶν ἡσυχαστηρίων καὶ Μονῶν, μίαν ἀπλὴν ἰδέαν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος τῶν μοναχῶν;

Πρὸς τοῦτο ἀναδημοσιεύομεν ὀλίγας γραμ-
μὰς ἀπὸ μίαν συνέντευξιν μετὰ τῆς ἡγουμένης τῆς Μονῆς Ἁγίας Εἰρήνης παρὰ τὴν Λυκόβρου-
ση Κηφισσιᾶς ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰν τὸν «Πα-
ρατηρητὴν» Νικαίας τῆς 15 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ἡ ἁγία ἡγουμένη μετὰ τὸν ἀπλούστερον καὶ φυσικώτερον τρόπον ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν τῆς διὰ τὰ τεκταινόμενα εἰς βάρος τοῦ ἡσυχαστηρίου τῶν ὑπὸ τῶν διωκτῶν μας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἰδίαν φυσικότητα τονίζει τὴν ἀπόφασιν ὅλων τῶν μοναχῶν νὰ καθῶν εἰς περιήκτως ποῦ βέβηλαι χεῖρες θὰ ἐπιχειροῦν νὰ τὰς ἀποσπᾶ-
σουν ἀπὸ τὴν προσήλωσιν τῶν πρὸς τὸν Θεόν.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ συντάκτου ἐὰν δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μονῆς ἡ ἡγουμένη ἀπήντησε:

«—Εἵμεθα μετὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιο βλέπετε καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ διέταξε νὰ κλείσῃ ἡ ἐκκλησία μας, ἐμᾶς δὲ τίς μοναχὲς μᾶς ἔδωκε προθεσμίαν νὰ μεταμεληθῶμε. Αὐτὲς τίς μέρες λήγει ἡ προθεσμία ποῦ μᾶς ἔδωκε.

—Καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἀπόφασίς σας γερόντισσα; Ἐρώτησα.

—Ἐγὼ καὶ οἱ μοναχὲς μου, εἵμεθα ἀποφασισμένες νὰ βάλωμε φωτιά στὸ μοναστήρι καὶ νὰ καοῦμε ὅλες. Εἶμαι Σουλιώπισσα παιδί μου καὶ ὅπως γνωρίζεις οἱ Σουλιώτισσες ξέρουν νὰ πεθαί-
νουν γιὰ τὴν πίστι τους

»Δὲν πειράξαμε κανέναν, μόνες μας δουλεύου-
με σκληρὰ τὴν μικρὰ γῆ τῆς Μονῆς καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουμε κανέναν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ζοῦμε.

»Τί θέλουνε ἐπὶ τέλους ἀπ' ἐμᾶς; Γιατί ἀφί-
νουν τοὺς καθολικοὺς, τοὺς χριστιανούς καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλες αἰρέσεις καὶ τὰ βάλανε μαζί μας, σὲ τί τοὺς φταίξαμε;

—Μήπως τὰ γεγονότα τῆς Μονῆς Κερατέας μετὰ τὴν Μαρτίαν;

—Ἡ Μονὴ μας δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν Μονὴ Κερατέας. Ὅσο γιὰ τὴν Μαρτίαν ὅς τὴν κεί-
νει ὁ Θεὸς ἐὰν ἔφταιξε σὲ τίποτα.

—Σὲ λίγο στὰ αὐτιά μου ἔφτασαν οἱ γλυκεῖς ἤχοι μᾶς θρησκευτικῆς ψαλμοδίας. Ἦσαν οἱ μοναχὲς ποῦ ἔφαλλαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ. Ἡ ἡγουμένη σηκώθηκε ἀργά—ἀργά ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς ἔκαμε τὸ σταυρὸ τῆς μετὰ κατάνυξι ψιθυρίζοντας τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ».

—Μὴ ξεχάσετε νὰ γράψετε τὴν ἀπόφασίν μας, μοῦ εἶπε. Εἵμεθα ἀποφασισμένες νὰ γίνουμε σὲ τοῦτο τὸν αἰῶνα παράδειγμα ζωντανῶν στοὺς κακὸς χριστιανούς».

Τὸ Παράρτημα Καλαμῶν εἶναι τὸ μεγαλύ-
τερον Παράρτημα τῆς Πελοποννήσου μετὰ τὴν πλουσιω-
τέραν δρᾶσιν. Κατωτέρω ἰδομεν ἀποσπάσμα-
τα ἄρθρου τοῦ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν το-
πικὴν ἐφημερίδα «Σημεῖα Καλαμῶν» τῆς Τε-
τάρτης 10 Ἰουνίου εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται κα-
τὰ τρόπον σαφὴ ἡ ἀγωνιστικότης τῶν ἀδελ-
φῶν, καὶ κάτι ἀκόμη σημαντικώτερον ἢ ὠριμό-

της καὶ ἡ συνειδητοποίησις τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀγῶνος μας.

«ΣΥΝΕΛΘΕΤΕ ΑΓΙΟΙ»!

Ἡ ὁρθὴ κρίσις, φαίνεται ἔχει παύσει ἀπὸ μακροῦ νὰ κατευθύνῃ τὰς ἐνεργείας τῆς Δ. Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀντιδικία της μετὰ τοὺς παλαισημερολογίτας τὴν ὠθεῖ εἰς πράξεις, τὰς ὁποίας μόνον κακὴ ἐκτίμησις τῆς πραγματικότητος, κληρικῶν πείσμα, καὶ μῖσος ἐναντίον μᾶς σηματοδοτεῖ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Σπυρίδων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Μητροπολίται φαίνεται ὅτι συνεχίζουν νὰ ἀγνοοῦν τὸ παλαισημερολογικὸν ζήτημα καὶ νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν πλάνην τὴν νὰ νομίζουν δὲ ὅτι μετὰ τὴν νέαν τακτικὴν, τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ξένην ὅμως πρὸς τὸ Χριστιανικὸν πνεῦμα, γνωστὴν δὲ καὶ ἐφάμιλλον πρὸς τὰ βάρβαρα μέτρα τῶν πρώτων Χριστιανικῶν διωγμῶν, ὅτι μετὰ αὐτὴν τὴν τακτικὴν θὰ λύσουν τὸ ζήτημα ὅπως αὐτοὶ θέλουν. Καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν προειδοποιούμεν τοὺς ἀγίους προεστούς τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας. Τὸ ζήτημά μας ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη ὑπῆρξε ζήτημα λαοῦ, δὲν εἶναι ζήτημα συνεννόησεως ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων ἀρχιερέων καὶ ἱερέων. Εἴμεθα παλαισημερολογίται οὐχὶ ἐκ παραπληνέσεως καιροσκοπῶν κληρικῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι αἰσθανόμεθα βαθύτερον τῶν ἄλλων τὴν ἀνάγκην νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης σύμφωνα μετὰ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦτο ἀπεδειξάμεν ἐμπράκτως. Ἰδοὺ ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον θὰ εἰρηνεύσῃτε τὰς συνειδήσεις τῶν ὁρθοδόξων Χριστιανῶν: Ἡ σύγκλησις πανορθοδόξου συνόδου. Καὶ βέβαια μόνον αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος καὶ τότε ἀναμφιβόλως θὰ πειθαρχήσωμε πάντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος
τῶν Γ.Ο.Χ. Καλαμῶν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἱερέως *Μιχαὴλ Νικ. Σαββαπούλου* Δημότου Δράμας καὶ ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας παλαισημερολογιτῶν «Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν» Δράμας «Περὶ τῆς τελέσεως καὶ ἱερολογίας γάμων παλαισημερολογιτῶν».

Ἡ ρ δ ς

Τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Δράμας

Ἐ ν τ α ὁ θ α

«Οὐδὲν ἀδίκημα ἄνευ Νόμου»

(Θεμελιώδης Συν)νόμος Κανὼν).

Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ὑπὸ τὴν ἐγνωσμένην εὐθυσίαν καὶ εὐθυδικίαν σας ὑποβάλω τὸ παρὸν μου ὑπόμνημα, σχεδὸν ἔχον πρὸς τὸ ἐπιμαχον θεησκευτικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀκολουθοῦντες ἐν τῇ πράξει αὐτὸ καταδιώκονται.

Κληθεὶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἐκατηγορήθην ὅτι, ἐν Δράμᾳ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐ. ἔ. ἱερολόγησα ἐν ναοῖς Παλαισημερολογιτῶν Γάμους Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων καὶ ὅτι ἀντιποιῶ ἀξίωμα λειτουργοῦ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν γνώσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 45-1-1951 Ὑπουργικῆς Πράξεως. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἐγκλήματος εἶναι τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Αὐτονόητον εἶναι διότι οὐδεὶς νεοσημερολογίτης κληρικὸς τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας καταδικάζεται ἐπὶ ἀντιποιήσεαι ἀρχῆς, ἢ διότι τελεῖ γάμους καὶ ἱεουργεῖ, διότι ἀπλούστατα προστατεύεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Κρατικὴ καὶ Δικαστικὴ ἀρχὴ δὲν λαμβάνει ἐντολὴν διώξεως, ἐν ἀντιθέσει ὅτι συμβαίνει μετὰ τοὺς κληρικούς τῆς παλαισημερολογικῆς ἐκκλησίας. Ἀρα τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ τήρησις ἐν τῇ Λατρείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ ἡ κατ' αὐτῶν ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1672(1939) Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὑπουργικῆς Πράξεως ὑπ' ἀριθ. 45(1951). Ἡ ἄμυνα εἶναι πάντοτε ἡ λογικὴ συνέπεια τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον κανὴν τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν ἀδίκως διωκόμεθα ὀφειλομένον νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ τοὺς λόγους τῶν ἀνυσταγματικῶν διωγμῶν μας. Εἰς τὸ ζήτημα τῶν Γάμων. Μάλιστα ἐτέλεσα τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου δύο ζευγῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν Ναῶν μας καὶ κατόπιν Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τοῦ Ὁμοδόξου Ἐπισκόπου μου εἰς ὃν πνευματικῶς ὑπάγομαι καὶ ἐγὼ καὶ οἱ στεφθέντες καὶ σὰς ἐπισυνάπτω τὰς Ἐπισκοπικὰς ἀδείας. Τὸ ὅτι εἶναι ἔγκυρος ὁ Γάμος ἱερολογηθεὶς ὑπὸ παλαισημερολογίτου ἱερέως σὰς ἐπισυνάπτω ἀκριβῆ ἀντίγραφα α) Τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Λαμίας ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 424 καὶ τοῦ Ὑπουργίου Δικαιοσύνης ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 77.417.

Μάλιστα ἱεουργῶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς Ἐκκλησίας τῶν Παλαισημερολογιτῶν ὡς ἱερεὺς καὶ λειτουργός. Χειροτονηθεὶς νομίμως ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Φεβρουάριον 1948 τῇ αἰτήσει καὶ ψήφῳ ὁρθοδόξων κατοίκων Ποταμιάς Θάσου ὑπὸ τοῦ ὁμοδόξου Ἐπισκόπου μου Πανιερωτάτου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου Καβουρίδου καὶ ἀντίγραφον ἀκριβὲς τοῦ χειροτονικοῦ μου ἐπισυνάπτω. Ἐπίσης ἐπισυνάπτω ἀκριβὲς ἀντίγραφον ὑπ' ἀριθ. 4799 τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίου Πλημμελειοδικῶν τῆς 8-3-1938 ἀθωοτικῆς πράξεως διὰ τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἄθῳος ὁ χειροτονήσας με εἰς ἱερεὰ ὡς ἄνω Μητροπολίτης μετὰ τὴν τότε πρόσφατον μάλιστα ἀντικανονικὴν καθάρσιν του γενομένην ἐπειδὴ μετ' ἄλλων δύο Ἀρχιερέων ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας παλαισημερολογιτῶν κατὰ 1935.

Ἐκτοτε ἐξυμνητῶ Θεοσκευτικῶς Ἑλλήνας πολίτας φορολογουμένους καὶ στρατευομένους οἱ ὁποῖοι καὶ ἐγγράφως δηλοῦν ὅτι οὐδεμίαν πνευματικὴν σχέσιν ἔχουν μετὰ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας. Οὐδὲν ἀδίκημα ἄνευ Νόμου καὶ οὐδεὶς Νόμος ὑπάρχει ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαγορεύει τὴν τήρησιν ἐν τῇ Λατρείᾳ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπάρχει ἐν ἐνεργείᾳ Νόμος Βασιλικὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Γεωργίου Β', τῆς 25 Ἰα-

νοαρίου 1923 κατὰ τὸν ὁποῖον Νόμον, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου 1923 θὰ ἀκολουθεῖ τὸ Νέον Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία θὰ διατηρεῖ τὸ ἐν ἰσχύϊ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ ὅτι ἡ Ἑθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου θὰ ἐορτάζεται κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, τοῦτέστιν τὸ παλαιόν.

Ἐκτοτε οὐδὲν Β. Διάταγμα ἐξεδόθη τὸ ὁποῖον νὰ ἀκυροῖ τὴν ἰσχύν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Βασιλικοῦ τούτου Δ)τος, τὸ ὁποῖον σήμερον ὑφ' ὧλων καταπατεῖται καὶ διώκονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ τηροῦν ἐν τῇ πράξει.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου Δ. Γιδοπούλου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13)13-4-32 Γνωματεῦσεως, ἧς ἀντίγραφον ἐπισυνάπτω, λέγει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν: «Ὅτι ἐφ' ὅσον οὐδεὶς Νόμος θεωρεῖ τὴν τήρησιν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν τέλει τῶν κατὰ τὴν κρατοῦσαν Θρησκείαν ἱερολογιῶν ὡς ἀξιόποινον πράξιν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν παλαιοημερολογιῶν διότι καταπατεῖται ἡ Συν)κὴ διατάξεις τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἐπίσης ὁ εἰσαγγελεὺς Ἡρακλείου πρὸς τὴν Δ)σιν Χωρ)κῆς Ἡρακλείου Κρήτης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1442 τῆς 24-4-1945 ἐγγράφου τοῦ λέγει διὰ «Τὸ Σύνταγμα ἐπιτρέπει εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας νὰ ἔχουν ἱερεῖς τῆς ἀρεσκείας των καὶ ὅτι οἱ Νόμοι οἱ ἀφορῶντες τὴν Διοίκησιν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ περὶ ἐνοριῶν Νόμος, δὲν δύνανται νὰ τύχωσιν ἐφαρμογῆς ἐφ' ὅσον οἱ παλαιοημερολογίται ἀπεσχίσθησαν αὐτῆς καὶ συνεπῶς αἱ διαταγαὶ τῶν Μητροπολιτῶν περὶ συλλήψεως ἱερέων παλαιοημερολογιτῶν δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐκτελεσταὶ ὑπὸ Πολιτικῶν Ἀρχῶν. «Τὸ 1932 ἡ τότε Κυβέρνησις συνέστησε τριμελῆ ἐκ Νομομαθῶν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Χρήστου Ἀνδρούτσου, Δ. Γιδοπούλου καὶ Ἡλ. Βαμβέτσου, πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος. Οὗτοι συνεδρίασαν τὴν 13-1932 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ κατέληξαν εἰς συμπεράσματα διὰ Πρακτικοῦ ὅτι «Διὰ τὴν δοθὴν λύσιν τοῦ ζητήματος προέχει ἡ Συνταγματικὴ ἀποψις. Ὅτι δύνανται οἱ παλαιοημερολογίται νὰ ἐνῶνται εἰς Θρησκευτικὰς συλλόγους καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς Συν)τικῆς προστασίας. Ὅτι ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία δύναται νὰ καθαιρέσῃ τοὺς κληρικούς των, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὰ Συν)τικὰ των δικαιώματα, διότι ἐναντία ἀποψις θὰ ἀναιρεπετελεῖως τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἀφοῦ εἰς τὴν ἐτέραν τῶν περιπτώσεων θὰ τὴν ἐξήρτα ἐκ τῆς βουλῆσεως τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους, ἥτις πάντα λόγον θὰ εἶχεν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔκφρασιν γνωμῶν καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

Ἀκολουθεῖ

Τὸ ἀντιστοιχισμὸν μας ἀνάγνωσμα
Βλὸς τοῦ Ὁσίου Κυρίλλου Φιλεώτου, λόγῳ ἐλλείψεως
χώρου ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενον φύλλον,

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ὑπὸ Ἀρχιμανδρ. ΑΚΑΚΙΟΥ Χ. ΠΑΠΠΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ὅπως ἐκεῖνων αἱ προσπάθειαι, αἱ παρανομίαι, οἱ ἐκβιασμοὶ καὶ τὰ μαρτύρια ἐποίησαν οὐδὲν, διότι ὁ χριστιανισμὸς ἐπροόδευσε καὶ ἐβάσιλευσεν, οὕτω καὶ νῦν θὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ὀρθοδοξία θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν, διότι ὁ ἱδρυτὴς Αὐτῆς ὁ Κος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ δὲ διώκται τῆς θὰ πέσουν καὶ θὰ ἐβύσουν ὅπως πάντοτε.

Αὐτὸν ἡμεῖς οἱ Παλ)γῖται ἀκολουθοῦμεν πιστῶς καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως, Αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς τηροῦμεν ἀπαρεγκλήτως, καὶ τῆς νόμφης Αὐτοῦ Ἐκκλησίας τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις ἀσ)στηρῶς ἀκολουθοῦμεν, διὸ καὶ βασιλεύει ἐν ἡμῖν καὶ κρατεῖται ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔθνεσι ὡς τὸν πάλαι Ἰσραὴλ, ἐνῶ οἱ καταφρονητοὶ πάντων τούτων, οἱ παραβάται καὶ διώκται τῆς ἀληθείας οἱ καυχόμενοι εἰς τὴν ἐξέλιξιν οἱ μὀρφωσιν μόνον εὐσεβείας ἔχοντες τὴν μὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι, οἱ κεκαυτηριασμένοι τὴν συνειδήσιν, οἱ πρὸς πορισμὸν τὴν εὐσέβειαν μετερχόμενοι, πάντες εἶναι Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, τὴν μερίδα ἔχοντες μετὰ τῶν Διοκλητιανῶν καὶ τῶν Νερῶνων, τοῦ Ἀρείου καὶ λοιπῶν διωκτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδέτε δὲ ἀγαπητοὶ μου ἀναγνώσταί, με ποίους σφοδρὰς λόγους ὁ περιφημὸς συγγραφεὺς ἀποφαίνεται διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν. «Ὁὐ χρεῖ δὲ θαυμάζειν ὅτι τῆς ἐκεῖνων θηριωδίας καὶ δυσεβείας ἀνέχεται ὁ τῶν ὧλων Πρύτανις καὶ γὰρ πρὸ τῆς Κ)τίνου τοῦ Μεγάλου Βασιλείας, ὅσοι Ρωμαῖοι ἐγένοντο Βασιλεῖς, κατὰ τῶν θειασμάτων τῆς ἀληθείας ἡγέρθησαν». Ἐλύσσαξαν κυριολεκτικῶς, λέγει ὁ συγγραφεὺς, πάντες οἱ Βασιλεῖς Ρωμαίων, αἱ πρὸ τοῦ Μ. Κωνσ)νου, ἐναντίον τῶν θαυμασίων καὶ λατρευτῶν τῆς ἀληθείας, ἦτοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν καὶ ἀνέδειξαν ἑκατομύρια Μαρτύρων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ θαυμάζομεν καὶ σκανδαλιζόμεθα διὰ τὴν ἀνοχὴν αὐτὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτούς, διότι, συνεχίζει γράφων, «... καὶ τοὺς πολέμους τούτους προήρηνεν ὁ Δεσπότης, καὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἀήτητον, καὶ αὐτὰ δὲ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ἡ μὲν γὰρ εἰρήνη, ἀβροὺς ἡμᾶς καὶ ἀνημέρους καὶ δειλοὺς ἀπεργάζεται, ὁ δὲ πόλεμος, τὰ τε φρονήματα ζωπηρεῖ καὶ ἀναπτέρωνει.

Ὡστε ἀγαπητοὶ μου κατὰ τὸν σοφὸν Θεοδῶρητον, ὅσοι τότε ἐλύσσαξαν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ Διοκλητιανὸς ποὺ ἔκλεισε τὰς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἐννέα ἔτη, πάντες οὗτοι ἐβύσαν καὶ μετ' ἥχου ἀπώλοντο, ἐνῶ οἱ

Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάλιν ἤνοιξαν, καὶ μεγαλείτεροι καὶ ωραιότεροι κατασκευάσθησαν, καὶ κατακυριεύσαν τὴν ἀσέβειαν, ὅπως καὶ πάντοτε συνέβη καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς τῶν αἰρέσεων καὶ κακοδοξιών. Οὕτω λοιπὸν θὰ ἐπαναληφθῇ ἀναμφιβόλως καὶ σήμερον, Κύριοι νεωτερισταὶ καὶ διδῶνται, ἡ μὲν ὀρθοδοξία ἦν ἡμεῖς κρατούμεν καὶ ἀντιπροσωπεύομεν, θὰ νικήσῃ καὶ ἐπικρατίσῃ, σεῖς δὲ θὰ ἀπωλεσθεῖτε ὁμοῦ μὲ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς καινοτομίας σας. Παρατηρεῖσθε δὲ ἀδελφοί μου. Γ. Ο. Χριστιανοί, πόσον ἐπαινεῖ ὁ συγγραφεὺς τοὺς πολέμους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι εἶναι προσιμώτεροι τῆς εἰρήνης, διότι ἡ μὲν εἰρήνη μαλθακοὺς δειλοὺς ἀμελεῖ καὶ ἀγυμνάστους μᾶς καταντᾷ, ὁ δὲ πόλεμος τοῦναντίον, ἀκονίζει τὸ πνεῦμα, τὸ θρησκευτικόν μας αἶσθημα ἐξεγείρῃ, καὶ τὰ μὲν παρόντα ὡς ψευδῆ καὶ πρόσκαιρα μᾶς πείθει νὰ καταφρονοῦμεν, τὰ δὲ μέλλοντα ὡς αἰώνια νὰ ἐπιθημοῦμεν καὶ προτιμοῦμεν. Ὡστε δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Κύριος παραχωρεῖ τοὺς πολέμους, καὶ τοὺς διαφόρους πειρασμοὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τοὺς ἀνθρώπους διότι περισσοτέρως ἡ ψυχικὴ ὠφέλεια ἀπὸ τοὺς πολέμους ἢ ἀπὸ τῆς εἰρήνης, ὅπως καὶ Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐντέλλεται λέγων, «θλίψιν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλὰ θαρσεῖτε διότι ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» καὶ «ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν». καὶ ἀλλαχοῦ. «Μακάριος ἐστὶ δταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ», καὶ καταλήγει λέγων ὁ Κύριος «χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς σήμεροις».

Ἄρα ἀγαπητοί μοι, καὶ οἱ σήμερινοὶ διωγμοὶ ὑπὸ τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, εἶναι παραχώρησις αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, καὶ χωρίσῃ αὕτη ἀπὸ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς πλάνης, ἣν ἠσπᾶσθη καὶ κρατεῖ ἡ ἐπίσημος λεγομένη Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ νὰ δοκιμασθῇ καὶ φανερωθῇ, ἐνὸς ἐκάστου ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «ἀνάγκη εἶναι καὶ ἐν ὑμῖν αἵρέσεις ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γίνονται». Διὸ ἀδελφοί μου, μὴ πτοεῖσθε καὶ μὴ ἀδημονεῖτε διὰ τὴν συνέχειαν καὶ ἐπιμονὴν τῶν διωγμῶν· δὲν εἶναι οἱ ἐνδεδειγμένοι αὐτοὶ σήμερινοὶ ταγοὶ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους διὰ νὰ διαχειρισθοῦν ἐπαξίως τοιαῦτα ὑψηλὰ καὶ θεῖα ζητήματα διότι εἶναι σάρκες. Περί τὰ 130 ἔτη ἐπεκράτησεν ἡ εἰκονομαχία τότε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ Ὁρθοδοξία ἐνίκησεν· ἥδη δὲ μόνον, 30 ἔτη ἀγωνιζόμεθα καὶ κατεπονθήμεν; Μὴ πρὸς Θεοῦ ἀδημονήσῃτε καὶ ὀλιγοψυχήσῃτε εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα. Ὡς περ τὸν ἕνα ἐκ τῶν 40 Ἀγ. Μαρτύρων ὅστις διὰ τῆς ὀλιγοψυχίας, ἔχασε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα του, καὶ τὸν δι' αὐτὸν προοριζόμενον στέφανον, ἔλαβεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ παρακολουθῶν φύλαξ. Μὴ μιμηθεῖτε, τοὺς ἀρνητὰς τῆς Ὁρθοδοξίας Χρ. Χατζήν καὶ Πολ. Λυώσῃν,

οἵτινες ἐπανελημμένως ἡρνήθησαν καὶ τὸν ἴδιον ἑμετὸν τὼν κατέφαγον, ἢ τοὺς ἐκμεταλλεὺς καὶ ἐμπορευομένους τὴν εὐσέβειαν ἀναξίους Ἱερεῖς, οἵτινες ἐκ τῶν διωγμῶν ἀπώλεσαν τὰ κέρδη τοῦ ἐμπορίου τῶν, ἔφυγον ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν καινοτομίαν εἰς τὴν κοινὴν ἀγορὰν αὐτῶν διὰ νὰ ἐξακολουθήσουσιν ἀκωλύτως πλέον τὸ ἐμπόριον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων μετὰ τῆς διατιμήσεως τῶν πρὸς πλουτισμόν. Πάντες οὗτοι εἶναι σαρκικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες, καὶ ἐπομένως ἀνάξιοι τοῦ φέρειν τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν, διὸ καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐγκατέλειπεν ἢ μάλλον τοὺς ἐξέμεσε κατὰ τὴν Ἱερὰν ἀποκάλυψιν.

Τοιοῦτοι δυστυχῶς ὑπῆρξαν καθ' ὅλας τὰς περιόδους τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀφοῦ καὶ μετὰ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων ὑπῆρξεν εἰς ὁ Προδότης Ἰούδας.

Μὴ ξενίζεσθε τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου καὶ μὴ θορυβεῖσθε, παράδοτε αὐτοὺς εἰς τὴν κοινὴν καταφρόνησιν, καὶ ὀδεύετε μετὰ θάρρους τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἐν ὑπομονῇ καὶ ἀγάπῃ, ἕως οὗ ὁ Κύριος εὐδοκήσῃ καὶ παύσῃ τὸν σάλον αὐτὸν ἀπὸ τὴν Νύμφην Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, ἣν περιποιήσατο τῷ ἰδίῳ Αὐτοῦ αἵματι, καὶ βασιλεύσῃ καὶ πάλιν ἡ εἰρήνη, ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ Ὁρθοδοξία.

ΤΟ ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κατωτέρω ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλον διγνόν ζήτημα τοῦ πνευματισμοῦ καὶ τῆς σκανδαλώδους ἀναγνώσεώς του ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, δημοσιεύοντες αὐτοῦσιν τὸ ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθηναγόρα πιττάκιον πρὸς τὸν συγγραφέα. Οὕτω ἐπαληθεύεται ὅσα εἶπε ἡ ὀδυνηρὰ διαπίστωσις ὅτι οἱ πνευματικοὶ ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νέας Ρώμης τείνουν νὰ συμπεριφέρωνται πλὴρως μὲ τοὺς τοιοῦτους τῆς Παλαιᾶς Ρώμης. Φεῦ!

Ἀθηναγόρας, ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Τῷ ἐντιμωτάτῳ Κυρίῳ Βασιλεῖ· Τσινοῦκᾶ, ἱατρῷ, τέκνῳ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ ἐντιμότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Μετὰ χαρᾶς ἐλάβομεν καὶ πᾶν ἡδέως διεξήλθομεν τὸ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς ἐντιμότητος ἀποσταλὲν ἡμῖν ἀντίτυπον τοῦ ἔργου αὐτῆς: «Δὲν ὑπάρχει θάνατος».

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς διὰ τὴν πρόφροναν ἀποστολὴν συγχαιροῦμεν ἐγκαρδίως τῇ ὑμετέρᾳ ἐντιμότητι διὰ τὴν τοιοῦτον περισπουδαστοῦ ἔργου συγγραφὴν, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψιστος δαφιλῶς ἐνισχύῃ αὐτὴν εἰς συνέχισιν ἐπὶ ὅτι μήκιστον τὸν ἐν τῷ πεδίῳ τῶν γραμμάτων δοκίμων καὶ ἀγλαοκάρπων ἐπιδόσεως αὐτῆς.

Γνωρίζοντες δ' αὐτῇ ὅτι τὸ βιβλίον αὐτῆς κατετέθη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῇ Βιβλιοθήκῃ ἀναγραφέντος τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἐν τῇ τῶν δωρητῶν στήλῃ τοῦ οἰκείου Κώδικος καὶ σχετικῶς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ» παρακαλοῦμεν ὅμως μὴ λείψῃ ἀποστεῖλαι ἡμῖν καὶ εἰ τι νεότερον συγγράψῃ πόνημα, καὶ τὰ κράτιστα αἰτούμεθα παρὰ Θεοῦ, παρ' Οὗ καὶ τὰ ἔτη αὐτῆς εἴσῃσαν ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ πανευφρόσυνα.

1953 Φεβρουαρίου 18'

Διαπύρους πρὸς Θεὸν εὐχὰς

† Ὁ Κων/πόλεως ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡρώς

«Ἀπαντα τὰ μέλη τῆς Πανελληνίου Ὁρθοπευτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Παραρτημάτων

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας ἐγκυβερνήθη ἤδη εἰς τὰ Παλαιὰ Γραφεῖα Χαλκοκονδύλη ἀρ. 7.

Διὰ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὸ πολιτικὸν μέρος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος δεῖν νὰ ἀπευθύνησθε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Πανελληνίου Ὁρθοπευτικῆς Κοινωνίας, ὅπως διὰ πᾶν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα δεῖν νὰ ἀπευθύνησθε εἰς τὸν Σεβ. Πρόεδρον τοῦ Ἀγῶνος Μητροπολίτην πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον.

Συνιστάται εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅπως ὀργανωθῶσιν καὶ ᾶσιν ἔτοιμοι διὰ πᾶσαν θυσίαν. Ἡ ζωὴ εἰς τὸν Ἑλληνα δὲν εἶναι νοητὴ ἄνευ ὀρθοπευτικῆς ἐλευθερίας. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐνώπιον τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ μας ἀνέσχευεν τὴν μάχαιραν καὶ ἀπέκοψεν τὸ ὅτιον τοῦ βεβήλου στρατιώτου. Ἡ ὀρθοπευτικὴ συνειδήσις τοῦ Ἑλλήνος δὲν ἐξαγοράζεται μετὰς μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης. Δὲν ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς δουλείας τοῦ Ἀλλή Παῖδα τῶν Ἰωαννίνων. Ἀρκετὰ αἱ παρακλήσεις. Γλυκύτερος ὁ θάνατος ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9/22 Ἰουνίου 1953

Με ἀδελφικὴν ἀγάπην

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Πανελληνίου Ὁρθοπευτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΝΘΗ

Κοιμᾶ Ἀγγελικῇ, ἀπεβίωσε τὴν 21-6-53 καὶ ἐτάφη ἄνευ ἱερέως. Ἡ τελευταία ἐπιθυμία τῆς ὑπῆρξεν— ἰστοῦ, γὰρ μὴ ταφῇ ὑπὸ νεοσημερολογίτου ἱερέως.

—Ὁ Ἀθανάσιος Τσιρόπουλος ἀφιέρωσε εἰς τὸν ἱερόν Ἀγῶνα 50.000 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ Δημ. Κατοίμπα.

Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον

τῆς Κοινοῦτητος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης

Τὸ ἐκ τῶν τελευταίων ἀρχαιρεσιῶν προσελθὼν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινοῦτητος τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Θεσσαλονίκης ἀποτελέσθη ἐκ τῶν ἑξῆς: Ἀριστ. Κοντόπουλος Πρόεδρος, Ἀντ. Πέτσας Ἀντιπρόεδρος, Παν. Κουαρὺς Γεν. Γραμματεὺς, Ἀριστοτέλης Ἐγγερίδης, Χρ. Γραμματικὸς Εἰδ. Γραμματικὸς, Ἀγγ. Κάρτας Ἐκπαιδευτὴς καὶ Σύμβουλος Ἀγῶνα, Ἰωάν. Χαλβαντζῆς Ζαχ. Ἐκπαιδευτὴς, Ἀλ. Χατζηγεωργίου, Σπύρος Κατοίμπα καὶ Γ. Χατζημανουζακίδης.

Ἡ σεμνότης ἐνέκρινε

Ἡ κατάργησις καὶ ἀπαγόρευσις τοῦ λοιποῦ τῶν διαγωνισμῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καλλιτεχνῶν, ἀποτελεῖ νίκη τῆς ἑλληνικῆς ἠθικῆς κατὰ τοῦ κόματος τῆς διαφθορᾶς τὸ ὅποιον ἔκειτο νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὡς νέα πληγὴ τοῦ Φαραώ. Ἡ ἀντίδρασις ὅλου τοῦ λαοῦ, ἡ ἀποδοκιμασία καὶ κυρίως ἡ μαχητικὴ κινητοποίησης δύο ὀρθοπευτικῶν συλλόγων με εὐρείαν ὑποστήριξιν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐπέτυχεν ὥστε νὰ ἀπωθῇ πέραν τῆς Ἑλλάδος οἱ λούρεις αὐτοὺς ἵππους τῆς ἀηθικότητος. Αὐτὸ μᾶς παρέχει ἐπὶ πλέον τὸ διδάγμα ὅτι πολλὰ ἀκόμη δύνανται νὰ διορθωθῶσιν διὰ τῆς ἐπιαίας ἀναιμετωπίσεως τῶν ὑπὸ τῶν ὀρθοπευτικῶν συλλόγων, τῶν συλλόγων βεβαίως, οὔτινες δὲν ἔχουν λάβει διαζύγιον μετὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἀς προσπαθῶμεν.

Καίρης καὶ Ἑκκλησία

Με πολὺν φόρον προετοιμάζεται ἡ πανηγυρικὴ ἐκατονταετηρὴς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θ. Καίρη, καὶ με συνειδητὴν ἱστορικὴν διαστρέβλωσιν παρουσιάζεται τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρρωτισμένου καὶ ἀναθεματισμένου αὐτοῦ κληρικοῦ. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἄλλωστε εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει καὶ ἡμᾶς, διότι πρὸ παντός ἄλλου ὁ Καίρης ὑπῆρξεν ἰδρυτὴς νέας ὀρθοπευτικῆς καὶ κατὰ τὴν τοῦ χριστιανισμοῦ. Αὐτὸ, οἱ ἀνθρώποι ποὺ ἀνέλαβον νὰ τὸν ἀνεβάσων εἰς τὸ Πάνθεον τῶν μεγάλων ἀνδρῶν διὰ τῶν μεγαλοστομιῶν διθυράμβων των, τὸ παραλείπουν καὶ τὸ ἀντιπαρέρχονται ὡς νὰ πρόκειται περὶ παρρηχίδος. Ὁ λαὸς ὅμως πρέπει νὰ γνωρίξῃ ὅτι ὁ Καίρης εἶναι ἰδρυτὴς νέας ὀρθοπευτικῆς, τοῦ Θεοσεβισμού, με ἴδιον ἱερατεῖον τοὺς θεολογούς, με ἴδιον σχέδιον ναοῦ, με νέον μνηολόγιον, με νέας προσευχὰς γεγραμμένας δωριστί, καὶ νέον σύμβολον πίστεως. Ἀκόμη ὁ λαὸς πρέπει νὰ γνωρίξῃ ὅτι εἰς τὸν Καίρη ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἑκκλησίας ἡ καθάρισις ὁ ἀναθεματισμὸς καὶ ἡ ἐξορία.

Συνεπῶς ἡ ἀναβίωσις τοιούτων ζητημάτων διὰ τῶν προετοιμαζομένων πανηγυρισμῶν ἀποτελεῖ προσβολὴ τῆς ὀρθοπευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, οὔτινες ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πιστεύουν εἰς τὸν ἐσταυρωμένον καὶ Ἀντρωτὴ Ἰησοῦ.

Ἀλληλογραφία

II. Ἀδελφ. Detroit Mich. Ἐπιταγὴ σας ἐν 10 δολ. ἐλήφθη. Ἐχάριστοῦμεν. Ὑπόμνημά σας θὰ προσωθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Παναγιώτου Ἀγγελλῶν καὶ Μιχαλόπουλον Ἀναστάσιον. U.S.A. Ἐλήφθη ἐπιστολή σας ἥτις μᾶς ἐντυπώθηκε βαθύως, καθὼς καὶ ταῖς ἐν 50 δολαρίων διὰ τὰ ὅποια ἐχάριστοῦμεν. Θὰ σᾶς ἀποσταλῇ ταχυδρομικῶς ἀποδείξεις καὶ ἐπιστολή. Ἐχὰς καὶ εὐλογία παρὰ τοῦ Ἀγίου ἡμῶν Προέδρου.

Ἐμβλήματα Συνδρισμῶν

Ἐμβλήματα, μένον διὰ τεχνόποικων ἐκτελεσθῶν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Παν. Παναρέτον Πετρίδην

Τζωρτζ 6 — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήναις

Διευθύνσεις συμφώνως τῇ Α.Ν. 1092)1933

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζωρτζ 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναις

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σαμπλίνης

Θεμιστοκλέους 33.—Ἀθήναις